

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318011547
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2318011547.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci proti obžalovanému A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., t. č. vo výkone trestu v inej veci, trestne stíhaného pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 01.02.2023, č. k. 9T/106/2018-334, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.04.2023 v Trnave takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu za skutok v bode 3.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. XXXX/XX, B. - D., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Želiezovce

odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému

- trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 25.04.2020, sp. zn. 0T/90/2020, právoplatný (čo do výroku o vine a treste) dňa 25.04.2020,

- rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 23.09.2020, sp. zn. 31T/93/2020, právoplatný dňa 23.09.2020,

- trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 08.04.2022, sp. zn. 9T/21/2021, právoplatný dňa 13.05.2022,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci, a to úlomky drevenej palice - 4 ks v dĺžkach 26 cm, 46 cm, 42 cm, 36 cm, tvoriacich celkovú dĺžku palice cca 90 cm.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva Slovenská republika.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného Galanta zo dňa 01.02.2023, č. k. 9T/106/2018-334 bol obžalovanému A. A. s ohľadom na § 166 Trestného poriadku pri nezmenenom výroku o vine vyslovenej rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 17.02.2021, č. k. 9T/106/2018-243, právoplatný v časti výroku o vine dňa 17.02.2021, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 29.04.2021 č. k. 9T/106/2018 - 260, právoplatné dňa 13.05.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 16.12.2021, č. k. 6To/41/2021 - 272, za

- (v bode 1 a 2) úmyselný pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s úmyselným prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona,

- (v bode 3) úmyselný prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s úmyselným prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona,

za skutky spáchané v bode 1 a 2 rozsudku podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 07.02.2019, sp. zn. 0T/38/2019, právoplatný 07.02.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na predmetný výrok obsahovo nadväzujúce, ktoré týmto zrušením stratili svoj podklad. A za skutok spáchaný v bode 3 rozsudku bol obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona za súčasnej aplikácie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 4 mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 25.04.2020, sp. zn. 0T/90/2020, právoplatný 25.04.2020, rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 23.09.2020, sp. zn. 31T/93/2020, právoplatný dňa 23.09.2020 a trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 08.04.2022, sp. zn. 9T/21/2021, právoplatný dňa 13.05.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na predmetný výrok obsahovo nadväzujúce, ktoré týmto zrušením stratili svoj podklad. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci, a to úlomky drevenej palice - 4 ks rôznej dĺžky. Zároveň okresný súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú E. F. odkázal s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Okresný súd Galanta (prvým) rozsudkom v spojení s (opravným) uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 29.04.2021, č. k. 9T/106/2018 – 260 uznal obžalovaného A. A. za vinného v bode 1. a 2. z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a v bode 3. z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 360 (má byť správne uvedený § 364 – pozn. odvolacieho súdu, ide o zrejmu nesprávnosť) ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ v čase o 01:00 hod. dňa 21.07.2018 v meste B. C. G. H. XX vykonal krádež vlámaním do kočiárne v panelovom dome, ktorá sa nachádza na prízemí a to tým spôsobom, že rukou potlačil platové okno, ktoré bolo zabezpečené retiazkou, túto retiazku vytrhol z okenného rámu na kočiárni, následne vnikol dnu a pomocou prinesenej kovovej tyče poškodil lankový zámok, ktorým bol pánsky horský bicykel značky CTM, model Rambler 3, výrobné číslo rámu: PR0021B CA0464778, výrobné číslo odpruženej vidlice: TE01585323 zeleno bielo čiernej farby zabezpečený a uzamknutý v stojane na bicykle a taktiež odcudzil zabezpečenú detskú kolobežku zelenej farby zn. GALAXY ZENIT, obe veci vyniesol cez okno kočiárne na ulicu a odišiel, čím svojím konaním spôsobil krádežou bicykla poškodenému I. I. škodu vo výške 500,-Eur a krádežou kolobežky poškodenému J. A. škodu vo výške 50,- Eur,

2/ v čase od 07:00 hod. dňa 19.07.2018 do 09:00 hod. dňa 23. júla 2018 v B. na ulici K.. L. v bytovom dome XXXX/XX, nezisteným predmetom vypáčil v oblasti zámku FAB dvere pivničného priestoru, následne nezisteným predmetom vypáčil v oblasti zámku FAB dvere kočikárne, odkiaľ odcudzil 2 kusy neuzamknutých pánskych bicyklov nezistenej značky, farby a výrobného čísla, čím svojím konaním spôsobil poškodenej A. A. F. krádežou škodu vo výške 200,- Eur a poškodením zámkov škodu vo výške 50,- Eur,

3/ dňa 24.09.2019 v čase cca o 20:30 hod. v obci F. C. I. H., na kolotoči umiestnenom na ploche tvoriacej námestie v obci, fyzicky zaútočil na maloletého M. F., nar. XX.XX.XXXX takým spôsobom, že ho pred I. G., E. D. a C. F. udrel drevenou palicou do oblasti hlavy, čím mu spôsobil tržnú ranu hlavy v temenno - spánkovej oblasti vľavo, ktorá si vyžiadala ošetrovanie v Nemocnici s poliklinikou Svet zdravia v Galante a následnú dobu liečby sedem až desať dní.

Okresný súd za skutky spáchané v bode 1 a 2 rozsudku obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súčasne bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 07.02.2019, sp. zn. OT/38/2019, právoplatný 07.02.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na predmetný výrok obsahovo nadväzujúce, ktoré týmto zrušením stratili svoj podklad. A za skutok spáchaný v bode 3 rozsudku bol obžalovanému podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súčasne bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 25.04.2020, sp. zn. OT/90/2020, právoplatný 25.04.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na predmetný výrok obsahovo nadväzujúce, ktoré týmto zrušením stratili svoj podklad. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci, a to úlomky drevenej palice - 4 ks rôznej dĺžky.

Na podklade odvolania obžalovaného a prokurátora bol tento rozsudok uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 16.12.2021, č. k. 6To/41/2021 – 272 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 Trestného poriadku zrušený vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bola vec vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd uviedol, že pokiaľ ide o skutky 1 a 2 v zmysle obžaloby, spáchané boli dňa 19. a 21.07.2018 [súdom právoplatne skrze rozsudok zo dňa 17.02.2021 kvalifikované ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona]. Z odpisu registra trestov obžalovaného, ako i z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta, sp. zn. OT/38/2019, okresný súd zistil, že v prípade ukladania trestu za uvedené skutky 1 a 2 je potrebné ukladať obžalovanému okrem úhrnného trestu aj súhrnný trest v zmysle zásad na ukládanie úhrnného trestu, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 07.02.2019, právoplatný, čo do výroku o vine a treste, dňa 07.02.2019 [uvedeným trestným rozkazom zo dňa 07.02.2019 bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona spáchaného dňa 04.02.2019]. Okresný súd dospel totiž k záveru, že skutky 1 a 2 v zmysle obžaloby spáchal obžalovaný skôr, ako mu bol Okresným súdom Galanta doručený odsudzujúci trestný rozkaz za prečin krádeže spáchaný 04.02.2019. Pokiaľ ide o skutky krádeže, vznesenie obvinenia za skutky 1 a 2 bolo obžalovanému oznámené už dňa 24.07.2018 (§ 122 ods. 13 Trestného zákona), vo vzťahu k následnému skutku zo dňa 04.02.2019 teda nejde o jeden pokračovací trestný čin. Okresný súd pre časové rozpätie cca 7 mesiacov, tiež iný spôsob spáchania (vlámanie do bytového domu v 07/2018 vs. krádež v potravinách v 02/2019) a iný predmet útoku (bicykle/kolobežka vs. sladkosti) by ani tak nevidel v krádežiach jeden pokračovací trestný čin; v tomto prípade išlo o viacčinný súbeh trestného činu krádeže (kedy pri skutkoch 1 a 2 bol jedným činom spáchaný nielen prečin krádeže, ale i prečin porušovania domovej slobody).

Pokiaľ ide o skutok 3 v zmysle obžaloby, spáchaný bol dňa 24.09.2019 [súdom právoplatne skrze rozsudok zo dňa 17.02.2021 kvalifikovaný ako úmyselný prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2

písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s úmyselným prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona]. Z odpisu registra trestov obžalovaného, ako i z pripojených spisov Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/90/2020, 31T/93/2020 a 9T/21/2021, okresný súd zistil, že v prípade ukladania trestu za skutok 3 je potrebné ukladať obžalovanému okrem úhrnného trestu aj súhrnný trest v zmysle zásad na ukladanie úhrnného trestu, za súčasného zrušenia výrokov o treste v

- trestnom rozkaze Okresného súdu Galanta zo dňa 25.04.2020, sp. zn. OT/90/2020, právoplatný (čo do výroku o vine a treste) dňa 25.04.2020 [uvedeným trestným rozkazom bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádež podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona],

- rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 23.09.2020, sp. zn. 31T/93/2020, právoplatný dňa 23.09.2020 [uvedeným rozsudkom bola súdom schválená dohoda o vine a treste medzi obžalovaným a prokurátorom, s právnou kvalifikáciou skutku ako pokračovacieho zločinu krádež podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, za súčasného zrušenia výroku o vine a treste trestného rozkazu uvedené v odrážke vyššie a uloženia spoločného trestu za pokračovací trestný čin],

- trestnom rozkaze Okresného súdu Galanta zo dňa 08.04.2022, sp. zn. 9T/21/2021, právoplatný dňa 13.05.2022 [uvedeným trestným rozkazom bol obžalovaný uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádež podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, za súčasného zrušenia výroku o vine a treste trestného rozkazu a rozsudku uvedených v dvoch odrážkach vyššie a uloženia spoločného trestu za pokračovací trestný čin].

Okresný súd dospel k záveru, že skutok 3 v zmysle obžaloby spáchal obžalovaný skôr, ako mu bol Okresným súdom Galanta doručený odsudzujúci trestný rozkaz zo dňa 25.04.2020, sp. zn. OT/90/2020. V prípade ukladania súhrnného trestu za skutok 3, je podľa názoru okresného súdu nutné aplikovať § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (viacčinný súbeh úmyselných prečinov a pokračovacieho zločinu).

Z vykonaného dokazovania k osobe obžalovaného vyplynulo, že ide o osobu páchatela - recidivistu, dokonca špeciálneho recidivistu zameraného na páchanie majetkovej trestnej činnosti, v drvivej prevahe krádeží (č. l. 325 - odpis registra trestov), čomu nasvedčujú aj priestupkové záznamy (č. l. 147 vyš. spisu ORP-187/VYS-SA-2018, č. l. 107 - 108 vyš. spisu ORP-295/MO-SA-2019, č. l. 322 - 323). Nedalo však okresnému súdu nezohľadniť

- skutočnosť, že obžalovaný sa k žalovanej trestnej činnosti doznal a oľutoval ju - rovnako učinil aj v na hlavnom pojednávaní oboznámených prípadoch zbiehajúcej sa trestnej činnosti.

- správu, resp. hodnotenie obžalovaného z ÚVTOS Želiezovce (č. l. 315 - 316), z ktorej vyplýva, že náprava obžalovaného bola úspešne započatá a aktuálne prebieha s pozitívnymi vyhlídkami, pokiaľ ide o prevýchovu obžalovaného (aj smerom k zodpovednosti) - z hodnotenia plynie, že obžalovaný aktívne a zmysluplne využíva svoj voľný čas (napr. aktívne členstvo v akvaristickom krúžku), úspešne ukončil rekvalifikačný kurz (zakladanie a ošetrovanie zelene), pracovne bol činný na pracovisku obuvníckeho charakteru, aktuálne je zaradený na pracovisku textilnej výroby (s pracovnou morálkou na požadovanej úrovni), z radov odsúdených je poverený funkciou služby (ktorú vykonáva zodpovedne), v priebehu roka 2022 bol 4x disciplinárne odmenený (disciplinárne potrestaný doposiaľ nebol). Pracovnú činnosť počas výkonu trestu odňatia slobody dokladuje aj lustrácia zo Sociálnej poisťovne (č. l. 320 - 321).

Za takto zisteného stavu nebolo podľa názoru okresného súdu, pokiaľ ide o ukladanie úhrnného trestu za skutky 1 a 2 (vrátane ukladania súhrnného trestu, pokiaľ ide o skutok v zmysle trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/38/2019 zo dňa 07.02.2019), potrebné siahnuť po vyššej než samotnej spodnej hranici trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov (po úprave trestnej sadzby vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností, v zmysle zásad pre ukladanie trestu vrátane súhrnného/úhrnného trestu, mohol súd ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 8 mesiacov až 2 roky). Dané podľa názoru okresného súdu plne platí, aj pokiaľ ide o žalovaný skutok 3, kedy pri prevahe priťažujúcich okolností, v zmysle zásad pre ukladanie aj súhrnného/úhrnného trestu, aj s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona, mohol súd ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace - takto určená trestná sadzba by podľa názoru okresného súdu bola pre obžalovaného neprimerane prísna, vzhľadom na aktuálny priebeh jeho prevýchovy a tiež doznanie sa k trestnej činnosti (v čase bez predznamenania výroku o treste, v podstate bez následnej potreby vykonávať

dokazovanie k vine), preto okresný súd siahol v jeho prípade po mimoriadnom znížení trestu [§ 39 ods. 2 písm. d) v spojení s ods. 4 Trestného zákona] a uložil mu trest odňatia slobody pod dolnou hranicou uvedenej trestnej sadzby, v trvaní 4 roky a 4 mesiace, ktorá výmera tohto druhu trestu podľa názoru okresného súdu adekvátnejšie odzrkadľuje závažnosť spáchanej trestnej činnosti (viacčinný súbeh prečinu a zločinu), avšak i aktuálny stav nápravy/prevýchovy obžalovaného. Okresný súd nevidel priestor pre upustenie od uloženia súhrnného trestu, ako navrhovala obhajoba, nakoľko s ohľadom na mnohosť a závažnosť trestnej činnosti, za ktorú sa ukladali tresty, až tresty ukladané týmto rozsudkom považoval okresný súd za tresty dostatočné na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného. Okresný súd týmto rozsudkom ukladal trest odňatia slobody, berúc do úvahy nielen závažnosť páchanej trestnej činnosti, ale aj ustanovenie § 42 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím.

Okresný súd v oboch prípadoch ukladania trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného na ich výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (ako vyplynulo zo záznamu č. 5 v odpise registra trestov na č. I. 325, obžalovaný bol pred spáchaním tu žalovaných skutkov už vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin).

Okresný súd neukladal obžalovanému ochranný dohľad, nakoľko mal za to, že na jeho uloženie nie sú splnené podmienky (§ 76 ods. 1 Trestného zákona), resp. vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho uloženie nie je potrebné (§ 76 ods. 2 Trestného zákona, pokiaľ ide o odsúdenie za skutok 3).

K uloženiu trestu prepadnutia veci - 4 ks palice, za použitia ktorej obžalovaný spáchal skutok v bode 3 obžaloby, pristúpil okresný súd vzhľadom k doznaniu sa obžalovaného k danému skutku (teda že danú vec, ktorá mu patrí, na spáchanie trestného činu použil).

Uložený trest považoval okresný súd za zákonný, primeraný (nie príliš prísny, nie príliš benevolentný), spravodlivý, bezo zvyšku naplňajúci účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona, a to aj z pohľadu individuálnej prevencie či prevýchovy obžalovaného na jedinca, ktorý sa už v budúcnosti trestnej činnosti dopúšťať nebude.

Pokiaľ ide o uplatnené nároky na náhradu škody, v čase vyhlásenia rozsudku bol uplatnený jeden nárok na náhradu škody zo strany poškodenej E. F. (skutok v bode 3). V prípravnom konaní uplatnila náhradu škody za bolestné (č. I. 37 vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-295/MO-SA-2019). Nakoľko však predmetný uplatnený nárok by vyžadoval vykonať vo veci ďalšie dokazovanie (nad rámec dokazovania, pokiaľ ide o ukladaný trest obžalovanému), najmä s ohľadom na obsah vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-295/MO-SA-2019 skrze znalecké skúmanie (znalecký posudok č. 134/2019 na č. I. 82, s ohľadom na vyčíslenie bolestného na č. I. 91), čím by bolo trestné konanie predĺžené, okresný súd odkázal poškodenú s ňou uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal do zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa 01.02.2023 odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta, čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré neskôr zobrať späť (č. I. 341), a obžalovaný čo do výroku o treste.

Obžalovaný v písomne odôvodnenom odvolaní prostredníctvom obhajcu (č. I. 344) uviedol, že vzhľadom na vyhlásenie o vine mal súd v prípade obidvoch výrokov aplikovať ustanovenie § 39 Trestného zákona a mimoriadne znížiť trestnú sadzbu a uložiť obidva tresty pod zákonnú dolnú zvýšenú hranicu trestnej sadzby, obzvlášť keď ukladal 2 tresty. Poukázal aj na zásadu primeranosti trestu, keď mal právoplatne uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorý aktuálne vykonáva a preto mal podľa jeho názoru jednoznačne aplikovať § 44 Trestného zákona a upustiť od uloženia súhrnného trestu a ďalšieho trestu v oboch prípadoch, alebo aspoň v prípade jedného z ukladaných trestov.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, ktorá navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť, obhajca obžalovaného predniesol konečný návrh v súlade s písomne odôvodneným odvolaním a obžalovaný sa pripojil ku konečnému návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania obžalovaného smerujúce len čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tento výrok.

Pokiaľ ide o prvý výrok o treste, tu okresnému súdu nie je možné vytknúť nič. Všetky úvahy si v tomto smere odvolací súd osvojuje a ako na správne na ne poukazuje.

Pokiaľ ide o druhý výrok o treste, je potrebné uviesť, že krajský súd pri preskúmaní odvolania zistil, že okresný súd nesprávne priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, keď zároveň použil ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden je zločinom, pričom ich spáchal viacerými skutkami. Aj keď táto skutočnosť nebola napadnutá podaným odvolaním, krajský súd napravil pochybenie okresného súdu z dôvodu, že ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Okresný súd založil svoje rozhodnutie vo výroku o treste na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia. Obžalovanému je potrebné zohľadniť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že svoj čin priznal a oľutoval, a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona je potom pomer poľahčujúcich

a prirážajúcich okolností pri ich správnej aplikácii vyvážený a dolnú hranicu trestnej sadzby nie je potrebné upravovať v zmysle jej zvyšovania o jednu tretinu (ako to urobil nesprávne okresný súd). Zároveň platí, že za súčasného použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona (asperačná zásada použitá pri spáchaní dvoch alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami), sa prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchanie viacerých trestných činov) u obžalovaného neaplikuje, nakoľko uvedená okolnosť už podmienila použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona.

Krajský súd v tomto smere postupuje v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1/2011, podľa ktorého spáchanie druhého trestného činu ako prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona sa nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona. Spáchanie druhého trestného činu je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa naposledy označeného ustanovenia. Platí teda, že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu ako prirážajúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Krajský súd preto napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu za skutok v bode 3. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o treste a spôsobe jeho výkonu sám a uložil mu súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, pri zohľadnení poľahčujúcej okolnosti, že sa k trestnej činnosti priznal a túto oľutoval a prirážajúcej okolnosti, že už bol za trestný čin odsúdený, osoby obžalovaného, spôsob spáchania činu, keď napadol maloletého so zbraňou, ako i času spáchania skutku, keď obžalovanému mohol byť ukladaný trest odňatia slobody od 3 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov (samozrejme odvolací súd obžalovanému nemohol uložiť trest vyšší ako 4 roky a 4 mesiace). Takýto trest považoval krajský súd za dostatočný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktorý zároveň bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

V súlade s rozhodnutím okresného súdu, krajský súd rozhodol aj o spôsobe výkonu tohto trestu. Obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne

odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie, dospel krajský súd k záveru, že v predmetnej trestnej veci nie je možné postupovať v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 44/2017 a teda podľa § 39 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona per analogiam. K vyhláseniu obžalovaného o vine treba uviesť, že nejde o okolnosť, ktorá podmieňuje automaticky použitie naposledy označeného ustanovenia a nejde ani o okolnosť, ktorá by zakladala dôvodnosť mimoriadneho zníženia trestu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Rovnako krajský súd nezistil zákonné podmienky na navrhovaný postup podľa § 44 Trestného zákona, keď v osobe obžalovaného ide o recidivistu, ktorý má v odpise registra trestov 9 záznamov.

Pokiaľ ide o trest prepadnutia veci, tak voči nemu nikto nebrojil a krajský súd tento výrok len prevzal, nakoľko došlo k zrušeniu výroku o treste.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výrokoch tohto rozsudku krajského súdu.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.